

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D. ve věci

žalobce: **K. A.**, nar. X,
státní příslušností X
t.č. v X
zastoupen JUDr. Matějem Šedivým, advokátem,
se sídlem Václavské náměstí 831/21, 110 00 Praha 1, č. ev. ČAK 16 640

proti
žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy,**
odbor cizinecké policie,
sídlím Kaplanova 2055/4, 148 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. června 2024, č.j. KRPA-196735-11/ČJ-2024-000022-ZZC,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III.

Odůvodnění:

- I. Vymezení věci

1. Žalobou postoupenou Městskému soudu v Praze dne 26. 6. 2024, se žalobce domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalované ze dne 16. června 2024, č.j. KRPA-196735-11/ČJ-2024-000022-ZZC (dále též jen „napadené rozhodnutí“), jímž byl žalobce podle § 124 odst. 1 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zajištěn za účelem správního vyhoštění na dobu 30 dnů ode dne omezení osobní svobody.

II. Podstatný obsah žaloby

2. Žalobce v podané žalobě tvrdil, že podezření správního orgánu z případného maření správního vyhoštění je ryze spekulativního charakteru a neodůvodňuje brutální zásah do práv žalobce. Napadené rozhodnutí má za nedostatečně odůvodněné s tím, že v něm nebyly posouzeny všechny okolnosti, pro které nelze použít některé mírnější instituty.
3. Dále žalobce s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2010, č.j. 9 As 5/2010 – 83, zdůraznil mimořádnost institutu zajištění umožňujícího zasáhnout do ústavně chráněného práva na osobní svobodu.
4. Žalovaná rovněž podle žalobce v napadeném rozhodnutí pouze stroze rekapituluje pobytovou historii žalobce a konstatuje, že správní orgán je přesvědčen o vhodnosti zásahu do práv cizince, namísto dostatečného odůvodnění nevyužití některých mírnějších institutů.
5. Konečně žalobce namítal i nepřiměřenou tvrdost napadeného rozhodnutí a nedostatečné zdůvodnění brutálního zásahu do jeho svobody.

III. Vyjádření žalované

6. Žalovaná ve vyjádření k žalobě předně uvedla, že v napadeném rozhodnutí jasně a dostatečně vymezila, proč právě v případě žalobce nepřistoupila k možnosti užití mírnějších opatření. Volba mírnějších opatření je vázána na předpoklad, že cizinec bude se státními orgány spolupracovat při realizaci tohoto opatření a že neexistuje důvodná obava, že se nebude vyhýbat případnému výkonu správního vyhoštění. Po zhodnocení dosavadního chování žalobce a s ohledem na jeho pobytovou historii, dospěla žalovaná k závěru, že v jeho případě existuje důvodná obava, neboť po uložení zákazu vstupu na území schengenského prostoru cestoval dále po státech aplikujících schengenské *acquis*, v čemž by pokračoval nebýt kontroly ze strany policie. Takovým nerespektováním právních předpisů žalobce se žalobce znevěrohodnil natolik, že žalované nezbylo než možnost uložení zvláštních opatření vyloučit a přímo přistoupit k zajištění žalobce s cílem dosáhnout ukončení nežádoucího neoprávněného pobytu žalobce na území.
7. Žalovaná dále s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. února 2017, č.j. 5 Azs 20/2016 – 38, poukázala na to, že v případě žalobce existuje nebezpečí, že se bude svévolně pohybovat v po schengenském prostoru a tím bude dále porušovat uložené opatření Španělska, kterým mu byl zakázán pobyt a vstup do celého schengenského prostoru.
8. Žalovaná tedy s ohledem na shora uvedené navrhla, aby byla žaloba zamítnuta.

IV. Obsah správního spisu

9. Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovanou ohledně napadeného rozhodnutí vyloučily následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti.

10. Dne 16. 6. 2024 byl žalobce hlídkou žalované vyzván k prokázání totožnosti. K prokázání totožnosti předložil cestovní doklad č. X vydaný X. Lustrací v dostupných evidencích Policie České republiky bylo zjištěno, že žalobce je v evidenci IS Systémy SIS, když mu byl ze strany Španělska vydán příkaz k vycestování ze schengenského prostoru. Současně nebyly zjištěny žádné skutečnosti, ze kterých by vyplývalo oprávnění žalobce k pobytu na území České republiky, protože byl podle ust. § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zajištěn.
11. Z lustrace schengenského informačního systému ze dne 16. 6. 2024 se podává, že žalobci byl ze strany Španělska vydán dne 31. 7. 2023 příkaz k vycestování ze schengenského prostoru s platností do 31. 7. 2028.
12. Do protokolu o podání vysvětlení žalobce za přítomnosti tlumočnicka jazyka ruského, o jehož překladu prohlásil, že mu rozumí, uvedl mimo jiné následující. Jmenuje se K. A. a narodil se dne X. Přicestoval do schengenského prostoru původně na polské vízum a následně na radu krajanů odjel do Španělska, kde si chtěl vyřídit pobytu, avšak bylo mu tamní policií řečeno, že předložil padělané doklady. Byl policií vyslýchán a po jednom dni propuštěn s tím, že měl jít k soudu, avšak nic mu nepřišlo. Byl tam zastoupen advokátem. Hned po propuštění odjel zpět do Polska, odkud přicestoval do České republiky cca před 10 měsíci a bydlí v X na nějaké ubytovně, jejíž adresu nezná. Je ženatý a má tři děti, které žijí i s manželkou doma ve společném rodinném domě. Pobytové oprávnění nemám, měl jen polské vízum. Věděl o tom, že je zde nelegálně, ale neřešil to, protože chtěl vydělat nějaké peníze pro rodinu, když v Uzbekistánu nemá práci. O tom, že jej Španělsko označilo za nežádoucí osobu, neví, neboť mu to nikdo neřekl. Na místě kontroly je ubytován, kdy platí 5.000,- Kč za postel nějaké ženské na vchodu, která ale není ubytovatel. Je si vědom svého nelegálního pobytu na území České republiky, ale netušil, jak soud ve Španělsku rozhodl. Na území České republiky nic nevlastní, je zdravý. Pracuje většinou na stavbách za 130,- Kč na hodinu a na ruku. K možností uložení zvláštních opatření za účelem vycestování uvedl, že finanční prostředky na složení kauce nemá a ani zde nemá nikoho, kdo by kauci mohl složit za něj. Zda by se mohl chodit hlásit na policii, neví, protože možná odjede mimo Českou republiku. Na území České republiky nemá nikoho z rodiny. V zemi původu byl naposledy v roce 2020. V případě návratu bude bydlet s rodinou. Žádnou překážku ve vycestování nemá, ale chtěl by tu žít a pracovat, aby vydělal peníze pro rodinu.
13. Dne 16. června 2024 poté vydala žalovaná napadené rozhodnutí.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

14. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ustanovení § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“).
15. Napadené rozhodnutí pak soud přezkoumal, neboť žalobce se může v souladu se zákonem domáhat přezkoumání rozhodnutí, kterým bylo rozhodováno o jeho právech a povinnostech. V takto vymezeném rozsahu pak na základě žalobních bodů, kterými je vázán, přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo.
16. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání, neboť žalobce ve lhůtě 5 dní ode dne podání žaloby nenavrhoval nařízení jednání a žalovaná ve svém vyjádření k žalobě výslovně souhlasila

s rozhodnutím bez nařízení jednání. Soud pak tedy za této situace a s ohledem na obsah správního spisu nepovažoval nařízení jednání za nezbytné.

17. Podle § 124 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců [p]olicie je oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud je cizinec evidován v informačním systému smluvních států.
18. Podle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců [p]olicie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Při stanovení doby trvání zajištění je policie povinna zohlednit případy nezletilých cizinců bez doprovodu a rodin či jiných osob s dětmi. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince za účelem správního vyhoštění je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení.
19. Podle § 125 odst. 1 první věty zákona o pobytu cizinců [d]oba zajištění nesmí překročit 180 dnů a počítá se od okamžiku omezení osobní svobody. V případě cizince mladšího 18 let nebo rodiny s nezletilými dětmi nesmí doba zajištění překročit 90 dnů.
20. Podle § 123b zákona o pobytu cizinců [z]vláštním opatřením za účelem vycestování cizince z území (dále jen „zvláštní opatření za účelem vycestování“) je
 - a) povinnost cizince oznámit policii adresu místa pobytu, zdržovat se tam, každou jeho změnu oznámit následující pracovní den policii a ve stanovené době se na adrese místa pobytu zdržovat za účelem provedení pobytové kontroly,
 - b) složení peněžních prostředků ve volně směnitelné měně ve výši předpokládaných nákladů spojených se správním vyhoštěním (dále jen „finanční záruka“) cizincem, kterému je zvláštní opatření za účelem vycestování uloženo; peněžní prostředky za cizince může složit státní občan České republiky nebo cizinec s povoleným dlouhodobým anebo trvalým pobytem na území (dále jen „složitel“),
 - c) povinnost cizince osobně se hlásit policii v době policií stanovené, nebo
 - d) povinnost cizince zdržovat se v místě určeném policií a ve stanovené době být v tomto místě přítomen za účelem provedení pobytové kontroly“.
21. Podle § 174a zákona o pobytu cizinců [p]ři posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.
22. Podle čl. 5 odst. 4 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (sdělení č. 209/1992 Sb., dále jen „Úmluva“) [k]aždý, kdo byl zbaven svobody zatčením nebo jiným způsobem, má právo podat návrh na řízení, ve kterém by soud urychleně rozhodl o zákonnosti jeho zbavení svobody a nařídil propuštění, je-li zbavení svobody nezákonné.

23. Zdejší soud má v prvé řadě za prokázané, že žalobce je evidován v informačním systému smluvních států a že mu byl jiným členským státem uložen zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie. Zákon přitom nevyžaduje vědomost žalobce o vydání rozhodnutí obsahující zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a o evidenci v informačním systému smluvních států. Předložení padělaných dokladů v rámci žádosti o vydání pobytového oprávnění, následná lhostejnost žalobce k vedenému správnímu, resp. soudnímu, řízení a také úmyslný dlouhodobý pobyt na území bez pobytového oprávnění a výkon zaměstnání bez pracovního povolení navíc svědčí závěru žalované v tom směru, že v případě žalobce nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování.
24. Povšechné tvrzení žalobce, že si nebyl přesně vědom povinnosti vycestovat do země původu v souvislosti se zákazem pobytu vydaným ve Španělsku, nemůže podle zdejšího soudu nijak vyvrátit závěr žalované, že v případě žalobce nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování a že nelze ze strany žalobce očekávat respektování pravomocně uloženého opatření Španělska a jeho dobrovolné vycestování. Shora uvedené skutečnosti svědčí přinejmenším o určité lhostejnosti žalobce k platným imigračním pravidlům, k vedeným správním a soudním řízením a potažmo pak pravomocným rozhodnutím správních orgánů. Z protokolu o podání vysvětlení navíc ani nevyplývá, že by žalobce v rámci svého výsledku žalované přislíbil součinnost i respektování povinnosti vycestovat do země původu.
25. Pokud jde o možnost užití mírnějších opatření, soud má za to, že se žalovaná zejména na stranách 3 - 5 napadeného rozhodnutí dostatečně zabývala možnostmi užití zvláštních opatření za účelem vycestování žalobce a řádně u jednotlivých opatření odůvodnila, proč k nim nebylo možné v případě žalobce přistoupit. Na tuto část odůvodnění napadeného rozhodnutí proto soud v podrobnostech odkazuje. Žalobce sám v žalobě neuvedl, v čem konkrétně spatřuje deficity posouzení možností uložení mírnějších opatření ze strany žalované ani jaké konkrétní mírnější opatření by v jeho případě dostačovalo k dosažení účelu zajištění. Při podání vysvětlení k možnostem uložení zvláštních opatření za účelem vycestování sdělil pouze, že prostředky na složení finanční záruky nemá a není zde nikdo, kdo by je složil za něj. Kromě toho také zpochybnil možnost hlásit se na policii. Za těchto okolností nemůže jeho námitka nedostatečného posouzení a odůvodnění nevyužití možností mírnějších opatření ze strany žalované obstát, a to zejména pro její obecnost navzdory obsáhlé úvaze o závažnosti zásahu zajištění do osobní svobody žalobce, když žalovaná se možnostmi uložení zvláštních opatření za účelem vycestování žalobce zjevně zabývala (srov. zejm. str. 3 - 5 napadeného rozhodnutí) a u každého jednotlivého opatření zvlášť a následně i v souhrnu odůvodnila, proč k nim namísto zajištění nepřistoupila.
26. Vzhledem ke shora uvedenému a s ohledem na pobytovou historii žalobce, kdy tento dlouhodobě pobývá na území České republiky bez pobytového oprávnění, byl mu vydán výjezdní příkaz poté, co předložil padělané doklady, pracuje bez pracovního povolení a prokázal zřejmou lhostejnost k platným právním předpisům na úseku pobytu cizinců, nelze mít zajištění žalobce za nepřiměřeně tvrdé či nedostatečně zdůvodněné, jak žalobce závěrem své žaloby shrnuje. Žalobce nemá na území České republiky žádné vazby, nemá zde žádné příbuzné či jiné rodinné příslušníky, netrpí žádnými zdravotními obtížemi. V zemi původu mu nic nehrozí a má možnost vrátit se zpět k rodině.

VI. Závěr a náklady řízení

27. Ze všech shora uvedených důvodů zdejší soud neshledal žalobu důvodnou, když současně neshledal v postupu žalované žádná vážná pochybení či jiné deficity, a proto ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
28. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků zdejší soud rozhodl podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalované, která měla v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec její běžné úřední činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se žalované náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s., a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 4. července 2024

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D., v. r.
samosoudce